

روز سرنوشت‌ساز ایرانیان فرارسید

همه می‌آییم برای تکرار حماسه

پیگیری مطالبات با حضور گسترده

رای دادن حق شهروندی همه مردم است و فکر می‌کنم در انتخابات پیش رو مردم به آن آگاهی رسیده‌اند که بتوانند خوب را از بد تشخیص دهند. خوشبختانه فضای مجازی هم به آگاهی مردم بسیار کمک کرده است. ما در انتخابات امسال رای خاموش کمتر از سال‌های قبل خواهیم داشت چرا که مردم می‌دانند حضورشان در انتخابات بسیار مهم است و این را هم می‌دانند که از طریق همین فعالیت مدنی است که می‌توانند خواسته‌های خود را از دولت دنبال کنند. هر چقدر در انتخابات پرشورتر باشیم خواسته‌هایمان و مطالباتمان را از دولت بهتر پیگیری خواهیم کرد. حضور در انتخابات قدرت و همبستگی مردم را بیشتر می‌کند. روی صحبت‌ها با کسانی است که هنوز تصمیم به رای دادن نگرفته‌اند آنها ممکن است استدلالی برای خود داشته باشند که به هر حال محترم است اما بدون تردید رای ندادن هیچ مطالبه و خواسته‌ای را محقق نمی‌کند و راه به سعادت نمی‌برد. حال آنکه با حضور در انتخابات می‌توان در بهتر کردن آینده کشور سهمیم شد. به نظرم هم‌اکنون فضای انتخاباتی از احساسی بودن به سمت عقلانی شدن رفته است و دانش سیاسی مردم بیشتر از قبل شده است. امروز انحصار رسانه‌ای شکسته شده و مردم اخبار را از منابع متنوعی دریافت می‌کنند. مردم درک می‌کنند اداره یک کشور بزرگ و با پیشینه همانند ایران کار آسانی نیست و نیاز به رئیس جمهوری دارد که موانع و چالش‌ها را بشناسد و بتواند برای رفع آنها برنامه‌ریزی کند. بنابراین برای اقتدار دادن به چنین رئیس جمهوری شایسته است مشارکت گسترده‌ای در انتخابات داشته باشیم.

یادداشت

فاطمه چهل امیرانی
.....
همسر شهید باقری

مشارکت، کلید تحقق رویای توسعه

فردا انتخابات ریاست جمهوری دوازدهم برگزار خواهد شد. این انتخابات در شرایط کنونی جهان، برای کشور ما از اهمیت فزاینده‌ای نسبت به دوره‌های پیش برخوردار است. هر چند در عرصه تنوری و نظر گروهی خود را ایران‌نگرا، اسلام‌نگرا یا جهانی و بین‌المللی می‌دانند؛ اما در عرصه واقعیت، ایران و اسلام و جهان جدای از هم نیستند و هیچ کس نمی‌تواند میان این سه عرصه دیوار و مرز بکشد. بدون تردید فرهنگ ایرانی، اسلامی و جهانی چنان در عرصه مادی و معنوی جامعه ما تنیده شده که هرگز نمی‌توان آنها را از هم تفکیک و یکی را به نفع دیگری حذف کرد. از سوی دیگر تنها راه توسعه و پیشرفت بلند مدت ایران توجه همزمان به این سه عرصه و به بیان دیگر برقراری تعامل و موازنه میان آنهاست. این موضوع در جهان امروز که به شکل شبکه‌ای در ظروف مرتبط با هم قرار دارد و بدون قرار گرفتن در آن و رعایت موازین و قوانین بین‌المللی نمی‌توان به توسعه رسید، بیش از پیش اهمیت دارد. تجربه تاریخ ایران در عصر اسلامی هم به ما نشان می‌دهد که دوره طلایی پیشرفت علمی و فرهنگی ایران در سده‌های سوم تا پنجم قمری رخ داد که میان ایران و اسلام و جهان آن روز موازنه برقرار شد و دانشمندان ایرانی در کسوت مسلمانی با تسامح و تساهل، فلسفه یونانی و دیگر شاخه‌های دانش را از زبان‌های مختلف ملل دیگر ترجمه می‌کردند.

ادامه در صفحه ۲۴

یادداشت

کاتلم موسوی بجنوردی
.....
رئیس مرکز
دائرة المعارف بزرگ اسلامی

انتخابات ایران، وضعیت جهان

هنگامی که صدراعظم آلمان، آنجلا مرکل، در کاخ سفید با ترامپ دیدار کرد، همان دقیقه اول شوکه شد. نخستین حرفی که ترامپ به او زد این بود که «چرا شما آلمان‌ها دوسه هزار میلیارد دلار بدهی‌تان به امریکا را نمی‌دهید؟» مرکل ابتدا فکر کرد که ترامپ شوخی می‌کند. اما زود متوجه شد که قضیه جدی است. صدراعظم آلمان مات و مبهوت به همراهان نگاه کرد و متوجه شد که آنها هم شوکه هستند. ترامپ گفت که چند دهه سهم‌تان در مورد ناتو و حضور نیروی نظامی ما در آلمان را نداده‌اید در حالی که برای حفظ امنیت شما آنجا بوده‌اند. نهایتاً ترامپ به او گفت من آدم خوش معامله‌ای هستم. همین جا هزار میلیارد دلار بدهی را ببذیر تا موضوع خاتمه یابد و دوست بمانیم در غیر این صورت بیلان حساب کامل برایتان ارسال خواهد شد. البته صدراعظم آلمان در موضعی نبود که بتواند تصمیمی بگیرد منتهی بعد از بازگشت به آلمان به اروپایی‌ها گفت که با پدیده عجیبی در کاخ سفید مواجه هستیم. این نکته‌ای است که باید مورد توجه قرار گیرد. چند ماه قبل در نوشته‌ای پیش‌بینی کرده بودم که برخورد با ایران در منطقه با اولویت یمن خواسته ریاض بوده است. چنانکه بلافاصله بعد از پیروزی ترامپ، عادل الجبیر حدود دوماهی اکثر وقت خود را در واشنگتن گذراند و چندصد میلیارد دلار طرح هم روی میز گذاشت تا دولت ترامپ اتحاد با عربستان را حفظ و تقویت و با ایران مقابله کند.

ادامه در صفحه ۲۴

یادداشت

سیدحسین موسویان
.....
عضو پیشین
تیم مذاکره هسته‌ای

به خودمان رأی بدهیم

دعوت به مشارکت در انتخابات باید از یک منطق قابل فهم و روشن تبعیت کند. شرکت در انتخابات مثل هر رفتار دیگر انسانی تابع منطق هزینه و فایده است. فرض این است که هر انسانی رفتار خود را بر اساس مطلوبیت آن انجام می‌دهد. برای نمونه مغازه‌ای نزدیک خانه ما قرار دارد ولی جنس را گران می‌دهد و مغازه‌ای دورتر همان جنس را ارزان‌تر می‌دهد. برخی افراد که هزینه فرصت برایشان مهم‌تر است، ترجیح می‌دهند تا از مغازه نزدیک خرید کنند، حتی اگر گران‌تر باشد ولی برخی افراد دیگر که زمان برایشان فاقد اهمیت و ارزش جدی است، می‌روند از مغازه دورتر ولی ارزان‌تر خرید می‌کنند. حال باید دید که رای دادن برای مردم چه هزینه‌ای و چه نفعی دارد؟ آیا نفع آن بدرستی روشن شده است؟ به نظر من مشکل اصلی ما در ناتوانی نسبت به توضیح یا فهم منافع حاصل از مشارکت در انتخابات است. اگر این نفع تشریح و فهمیده شود، بعید است که افراد چندانی باقی بمانند که خود را از این فعالیت کنار بکشند. پیش از طرح منافع مشارکت باید گفت که خوشبختانه نهاد انتخابات با وجود فراز و فرودهایش در جامعه ایران به نسبت جاافتاده است. دلیل این ادعای من برخی از نظرسنجی‌های انجام شده در این دوره است. در این نظرسنجی‌ها میزان مشارکت با نزدیک شدن به روز پایانی انتخابات تغییرات زیادی نمی‌کند و از ابتدا نیز اغلب مردم گفته‌اند که در انتخابات به طور قطعی شرکت می‌کنند و این نسبت در تهران به حدود ۶۰ درصد می‌رسد.

ادامه در صفحه ۴

اول دفتر

عباس عبادی
.....
تحلیلگر سیاسی